

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserte) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnštvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 26.

V Ptuj v nedeljo dne 27. decembra 1903.

IV. letnik.

Sveta noč.

Milo donijo zvonovi iz stolpa, naznanjajo nam rojstvo našega Odrešenika, oznanjevalca miru in sprave.

Tam v jaslicih v hlevu leži novorojeno dete, človeško bitje, katero je nebeški oče poslal na svet, učiti narode ljubezni, miru in sprave.

Neiskončna, nepopisna ljubezen do svojih vernih je naklonila vsegamogočnega in najvišjega Vladarja, podeliti svojim narodom lastno Svoje meso, dati jim Svojega edinega sina, da on naznanja ljudstvu neizmerno dobroto, katero On sam občuti do svojih otrok.

Kako radostno pretresate vsakogar dve besedici: „Sveta noč!“ Pri premišljevanju o velikanskem njih pomenu vsako srce hitreje bije, vsakdor pri njih izreku občuti Božjo dobroto, katera nam dopušča in omogoči tesnejšo zvezo z nebeškim Očetom.

V tej noči pač nikdo ne pozna razločka med stanovi, med narodi. Vsako srce je polno kipeče radosti, polno hvaležnosti, polno veselja.

Bodisi bogataš, bodisi siromak, vsakomur je v spominskih urah rojstva našega Odrešenika edino le trdna želja, skazati se vrednega tega, kar nam je nebeški oče v tej noči dodedil, namreč Njegove ljubezni.

Vsakšno sovraštvo, vsakšen boj postane enemu, kakor drugemu zopern, vsakdor se hoče popolnoma udati le občutkom radosti in svetega veselja, katero vse mu doprinaša ta noč.

Ako si ogledamo le nekoliko različne današnje stanove, povsod opazujemo le eno in isto, namreč mir, premišljevanje in kolikor mogoče vredno obhajanje teh presvetih dnevo.

Vsakovrstni trdni naklepi nastajajo v srcih posameznikov, ta hoče svoje dosedanje razkošeno živ-

ljenje opustiti, drugi zopet hoče mir s svojim sosedom itd., z eno besedo, ni ga bitja, katero ne bi v tej sveti noči kovalo vsakovrstne naklepe, bodisi na ta ali drugi način, to vse le edino že iz radosti, da mu je milost Božja naklonila srečo, dočakati noč rojstva Božjega Sina.

In res je. Mnogim je bilo resnobno s tem naklepom in njih poznejše življenje tudi dokazuje, da jih ni samo radostni sveti občutek, s katerim jih navdaja ta noč, za nekoliko časa obvezl, temveč da jim je premišljevanje in uvidenje te velikanske Božje ljubezni tudi ostalo v srcu, ter da jim je za to, s svojimi dejanji se tudi izkazati hvaležnega za to Božjo dobroto.

Toda žalibog, le premalo takih je. Strastna človeška srca nadvladana so preveč od dosedanjega njih delovanja; pač so za nekoliko ur vskipela in občutila svoje slabosti, toda pozabljeno je hitro vse, pozabljeni so vsi naklepi in vse kesanje, strast je mogočnejša, kakor vse uvidenje tega, kar je Bog iz velikanske dobrote za nje storil in naprej teče staro življenje.

Poželjivost, hrepenenje po posvetnem blagu, sovraštvo in boj, vse to nam je hotel nebeški Oče iz naših src izbrisati in nam zato v vzgled proti tem strastim poslal Svojega sina. V urah svete noči pač občuti zaničljivost teh strasti, a prešle so te ure in ž njimi pri mnogih tudi vsi verski občutki.

Sovraštvo do bližnjega kujejo posamezniki tudi po vseh teh naklepih še vedno v svojih srcih, pozabljene so ure, v katerih se nam je pokazala Božja milost za poznejše življenje in preganjanje, hrepenenje po posvetnem blagu ostalo je eno in isto, ni je uničil prihod Odrešenikov, čeprav jih je za nekoliko ur potihnil.

In zakaj vse to? Ker je poželjenje po posvetnem blagu močnejše, kakor pa po večnem življenju; zato ker je marsikomu ljubše, ako živi v sovraštvu s svojim bližnjim, kakor pa v miru ne ozirajoč se na to, da nas naš Odrešenik uči miru in sloge; zato, ker marsikdo uvidi, da s hujškanjem lažje napolni svoje žepe s posvetnim blagom, kakor pa, ako bi se ravnal po Odrešenikovih vzgledih. Obdržite toraj svoje dobre naklepe, katere ste storili v sveti noči, ne dajte se vplivati od hujškačev, kateri se vam hlinijo in vam predstavljajo našega novorojenega Božjega Sina v vzgled, sami pa ravno nasprotno ravnajo, temveč ravnajte se sami po njegovih nazorih ter bodite prepričani, marsikatero težavo bode lažje prenašali in veliko večja sreča vas čaka. Pustite sovraštvo in druge enake strasti, skažite se vrednih biti Božjih otrok in hvaležnih za neizmerno dobroto, katero nam je Bog v tej noči pokazal s tem, da nam je poslal svojega Sina na svet.

Podajmo si v spomin na sveto noč roke, združimo naša srca, odpustimo eden drugemu vse sovraštvo, kažimo resno voljo živeti v prihodnje v miru in ljubezni, izogibati se vsaki nesložnosti, da bomo tudi mi dosegli to, česar nas naš Odrešenik uči — m i r!

Veselo novo leto želimo našim naročnikom!

Novo leto se bliža, staro gre h koncu. Kakšni različni občutki nas navdajajo ob prestopu iz starega leta v novo! Kakó nam polnočni zvonovi vendar pojejo različne melodije! Enimu spremljajo še enkrat izgubljeno srečo, izgubljene upanje k pogrebu, drugemu zvonijo pa k novemu življenju in k novi sreči. Brezskrbni mladini je to zvenenje vesela jutranjica, onemogli starosti pa večerni delapust. Tistim pa, ki stojé na višini življenja, delovanja in sploh na višini svojih zmožnosti, kličejo svarilno in opominje-

Župnikov fant.

Iz pisem nekega kmečkega duhovnika. Nemški spisal P. K. Rosegger.
Ponatis prepovedan.

(Dalje.)

19. oktobra.

Zastonj je.

Kako sem vendar bil v hišah moje fare zmiraj dobro sprejet! Zdaj pa najdem vrata zaprta in taka kočá se vidi, kakor da ne bi bilo nikogar v njej. Bogdana se bojijo.

Mladi Vidnar hoče ga začasno vzeti; ne zavezal bi se za prihodnje, samo začasno. Pa prišel je danes po maši k meni in rekel, da ne bo nič, zgodilo se je nekaj izvanrednega; pri njegovi ženki se bi bila bajé lastna volja pokazala. In kaj bi k temu ljudje porekli, ko bi mlada zakonska dvojica, ki je bila šele pred tremi tedni poročena, imela malega otroka?

Sveta nebesa, ko bi se ta reč tako vzela, ja potem je otrok za farovž še veliko kaj hujšega.

Sploh — če se ne najde v kratkem kaj, tedaj je prepozno. Deček se mi je priljubil. Molim brevir in se z Bogdanom norčujem, to storim vsak dan in — čisto po pogansko — pride mi včera na misel; kadar molim, stoji ljubi Bog resen in strog tam zgoraj, kedar pa se z otrokom srčkam,

valno: „Postaj malo danes, ozri se nazaj, kar si dovršil, poglej naprej, kar imaš še storiti! Ne idi mimo ure, ki loči dve dobi našega pozemskega potovanja, postój ob mejniku časa in življenja! Morebiti je ta mejnik važnega pomena za tvoje življenje, mogoče, da se ob njim obrneš? Znabiti pomeni izpolnitev vseh tvojih želja, plačilo za tvoj neumorni trud, rešitev od vseh tvojih teženj.!?“

Kakor popotnik na meji obstoji in se ozré nazaj v deželo, iz katere je prišel, ter gleda naprej v nove kraje, v katere se ima podati, tako postoj tudi malo ti, poglej nazaj in zri naprej!

Bodi hvaležen za to, kar se ti je dalo, ne porajtaj na to, kar se ti je vzelo! Še enkrat se razveséli nad dobrem ter pozabi hudo! In če ti je staro leto obilo hudega in le malo prijetnega prineslo, da si pod težo tvojih nadlog, tvojih skrbi, skoraj onemogel, tedaj pomisli v tvojem srcu na besede, da je Bog vse to v naš blagor tako uredil. Poglej kvišku s tolažilnim zaupanjem, da bodo prišli boljši dnevi in da bo novo leto za te srečnejše in veselejše, kakor kakor je bilo staro. Ako si pa v starem letu mnogo sreče in veselja užil, tedaj povzdigni na meji starega in novega leta tvoje srce še enkrat gor k Najvišjemu, zahvali se mu za vse to zaupno in veselo vstopi v novo loto!

Zaupno in veselo! Pa tudi z dobrimi naklepi! Imej resno voljo, svoje dolžnosti storiti vselej in vedno!

Srčna želja te naj navdaja, da bi se krepil in v vsem dobrem in znebil vsega slabega! Radostno in korajžno glej v tvoje prihodnje življenje, izkoriščaj vsak dan in vsako uro, spopolnuj se neprenehoma in neutrudno ter tudi tvojega bližnjega k temu spodbujaj in navdušuj, nepopolnosti drugih pa skušaj kolikor možno potrpežljivo prenašati, in nastopilo bode za te, kakor ti

„Štajerc“ želi, veselo, srečno, blaženo novo leto!

tedaj pride za nekaj stopnic bliže nizdol ter smebljaje naju opazuje.

24. oktobra.

Vendar proč!

Pa ne otrok, temuč gospodinja.

Nenavadno se mi je že zdelo, v kakšnem redu in s kako spretnostjo mi je danes kosilo pripravljala. Juho z možganov, pečenko s frišno solato, ki se ne dobi več z lahka, jajčni kolač z melinovo omako, pa tudi vino ni bilo več tako kisló. Pa moja najljubša jedila mi danes niso šla, za tem nekaj tiči, si mislim, in resnično! Ko je z mize pospravila, obrne se k steni in začne milo plakati.

„Otilija! zakličem, kaj pa ti je?“

„Oh,“ je rekla, „bilo je pač najbrž danes zadnjikrat, da sem za gospoda župnika kuhala. Že vidim, da sem preveč v tej hiši.“ Med tem pa vstopi pesterna z otrokom. Hočem jo pomiriti, ona pa se hučuje ter daje otroku in dekli imena, kakoršnih prav za prav nista pri krstu prejela, tolče s pestmi ob steno, da vapno ž nje leti. — Tukaj se ne da ničesar napraviti, si mislim in rečem: „Ja ljubi Bog, Otilija, če ti je stvar tako strašanska, tedaj bi ti delal krivico, ako bi te dalje časa v tej hiši zadrževali hotel.“

„Tedaj pa hočem moje plačilo!“ zavpije, „že skoz eden-
indvajset mesecev nisem ničesar dobila.“